

Bruksela, 28 września 2018 r.
(OR. en)

12659/18

Międzyinstytucjonalny numer
referencyjny:
2018/0150(CNS)

FISC 387
ECOFIN 861

NOTA DO PUNKTU A

Od:	Sekretariat Generalny Rady
Do:	Rada
Nr dok. Kom.:	9461/18 FISC 231 ECOFIN 502 - COM(2018) 298 final
Dotyczy:	Wniosek dotyczący DYREKTYWY RADY zmieniającej dyrektywę 2006/112/WE w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej w odniesieniu do okresu stosowania fakultatywnego mechanizmu odwrotnego obciążenia w związku z dostawami niektórych towarów i usług podatnych na oszustwa oraz mechanizmu szybkiego reagowania na oszustwa związane z podatkiem VAT – Podejście ogólne

1. 25 maja 2018 r. Komisja przekazała wniosek dotyczący dyrektywy Rady zmieniającej dyrektywę 2006/112/WE w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej w odniesieniu do okresu stosowania fakultatywnego mechanizmu odwrotnego obciążenia w związku z dostawami niektórych towarów i usług podatnych na oszustwa oraz mechanizmu szybkiego reagowania na oszustwa związane z podatkiem VAT¹.
2. Celem niniejszego wniosku ustawodawczego dotyczącego dyrektywy zmieniającej dyrektywę Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej² (zwanej dalej „dyrektywą VAT”) jest przedłużenie:

¹ Dok. 9461/18 FISC 231 ECOFIN 502.

² Dz.U. L 347 z 11.12.2006, s. 1.

- a) możliwości stosowania przez państwa członkowskie mechanizmu odwrotnego obciążenia³ w celu zwalczania oszustw istniejących w odniesieniu do dostaw towarów i świadczenia usług, o których mowa w art. 199a ust. 1 dyrektywy VAT; oraz
 - b) możliwości wykorzystania mechanizmu szybkiego reagowania (MSR) do zwalczania oszustw.
- 3. Na posiedzeniu Grupy Roboczej do Spraw Podatkowych, które odbyło się 11 i 12 września 2018 r., wszystkie państwa członkowskie były w stanie zgodzić się co do meritum wniosku.
 - 4. 11 lipca 2018 r. Europejski Komitet Ekonomiczno-Społeczny wydał opinię na temat przedmiotowego wniosku ustawodawczego⁴; Parlament Europejski jeszcze nie wydał opinii.
 - 5. 26 września 2018 r. Komitet Stałych Przedstawicieli (część II) postanowił zalecić, by przedmiotowe dossier zostało przekazane Radzie jako punkt „A” („niepodlegający dyskusji”).⁵ Wszystkie delegacje wycofały pozostałe zastrzeżenia parlamentarne.
 - 6. Rada jest zatem proszona o to, by na podstawie tekstu wniosku Komisji zamieszczonego w załączniku I do niniejszej noty, wypracowała podejście ogólne do projektu dyrektywy, z myślą o przyjęciu tej dyrektywy, z zastrzeżeniem weryfikacji prawno-językowej.

³ Zgodnie z zasadą ogólną określoną w art. 193 dyrektywy VAT do zapłaty VAT zobowiązany jest podatnik dokonujący dostawy towarów lub świadczenia usług. W ramach odstępstwa od tego systemu częściowej płatności podatku mechanizm odwrotnego obciążenia umożliwia wyznaczenie odbiorcy dostawy towarów lub świadczenia usług (podatnika) jako osoby zobowiązanej do zapłaty VAT.

⁴ Dok. 9762/18 FISC 246 ECOFIN 570.

⁵ Dok. 12163/18 FISC 359 ECOFIN 824.

Wniosek

DYREKTYWA RADY

zmieniająca dyrektywę 2006/112/WE w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej w odniesieniu do okresu stosowania fakultatywnego mechanizmu odwrotnego obciążenia w związku z dostawami niektórych towarów i usług podatnych na oszustwa oraz mechanizmu szybkiego reagowania na oszustwa związane z podatkiem VAT

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 113,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

po przekazaniu projektu aktu ustawodawczego parlamentom narodowym,

uwzględniając opinię Parlamentu Europejskiego⁶,

uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego⁷,

stanowiąc zgodnie ze specjalną procedurą ustawodawczą,

⁶ Dz.U. C z , s. .

⁷ Dz.U. C z , s. .

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Oszustwa podatkowe w dziedzinie podatku od wartości dodanej (VAT) prowadzą do znacznych strat budżetowych i negatywnie wpływają na funkcjonowanie rynku wewnętrznego.
- (2) Zgodnie z art. 199a dyrektywy Rady 2006/112/WE⁸ państwa członkowskie mogą postanowić, że osobą zobowiązaną do zapłaty VAT od usług lub towarów wymienionych w tym artykule jest podatnik, na rzecz którego wykonywana jest usługa lub dostarczany jest towar (mechanizm odwrotnego obciążenia). Ma to na celu umożliwienie państwom członkowskim szybkiego rozwiązania problemów dotyczących oszustw typu „znikający podmiot gospodarczy” w handlu wewnątrzwspólnotowym. Państwa członkowskie mogą stosować ten mechanizm do dnia 31 grudnia 2018 r. oraz przez okres co najmniej dwóch lat.
- (3) Szczególny środek w ramach mechanizmu szybkiego reagowania (MSR) określony w art. 199b dyrektywy 2006/112/WE oferuje państwom członkowskim szybszą procedurę umożliwiającą wprowadzenie mechanizmu odwrotnego obciążenia w odniesieniu do określonych dostaw towarów i usług w celu zwalczania nagłych i znaczących oszustw, które mogłyby prowadzić do znacznych i nieodwracalnych strat finansowych. Zgodnie z art. 3 dyrektywy Rady 2013/42/UE⁹ państwa członkowskie mogą stosować ten szczególny środek w ramach mechanizmu szybkiego reagowania do dnia 31 grudnia 2018 r.
- (4) W dniu 8 marca 2018 r. Komisja przedstawiła Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdanie na temat skutków mechanizmu zwalczania oszustw, o którym mowa w art. 199a i 199b dyrektywy 2006/112/WE¹⁰.

⁸ Dyrektywa Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej (Dz.U. L 347 z 11.12.2006, s. 1).

⁹ Dyrektywa Rady 2013/42/UE z dnia 22 lipca 2013 r. zmieniająca dyrektywę 2006/112/WE w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej w odniesieniu do mechanizmu szybkiego reagowania na oszustwa związane z VAT (Dz.U. L 201 z 26.7.2013, s. 1).

¹⁰ Sprawozdanie Komisji dla Rady i Parlamentu Europejskiego na temat skutków art. 199a i 199b dyrektywy Rady 2006/112/WE dotyczących zwalczania oszustw, COM(2018) 118 z dnia 8 marca 2018 r.

- (5) Zgodnie ze sprawozdaniem państwa członkowskie i zainteresowane podmioty zasadniczo uznają mechanizm odwrotnego obciążenia określony w art. 199a dyrektywy 2006/112/WE za skuteczne i efektywne tymczasowe narzędzie zwalczania oszustw związanych z VAT w określonych sektorach lub zapobiegania takim oszustwom. Wymóg stosowania przez co najmniej dwa lata środka, o którym mowa w art. 199a ust. 1, okazał się przeszkodą dla kilku państw członkowskich, które zamierzały wprowadzić mechanizm odwrotnego obciążenia, ale nie spełniały tego warunku. W związku z tym w wymienionym przepisie znosi się wymóg stosowania środka przez co najmniej dwa lata.
- (6) Mimo że MSR, o którym mowa w art. 199b dyrektywy 2006/112/WE, nie został nigdy zastosowany w praktyce, państwa członkowskie uważają, że należy go utrzymać jako przydatne narzędzie i środek zapobiegawczy na wypadek wystąpienia wyjątkowych przypadków oszustw związanych z VAT.
- (7) Biorąc pod uwagę ustalenia i wnioski zawarte w sprawozdaniu, wydaje się, że środki, o których mowa w art. 199a i 199b dyrektywy 2006/112/WE, okazały się użytecznymi tymczasowymi i ukierunkowanymi środkami mającymi na celu zwalczanie oszustw związanych z VAT. Środki te mają wygasnąć w dniu 31 grudnia 2018 r., co pozbawiłoby państwa członkowskie skutecznego narzędzia do zwalczania oszustw związanych z VAT. Należy zatem przedłużyć okres obowiązywania tych środków o ograniczony okres czasu, do czasu wejścia w życie docelowego systemu VAT.
- (8) Należy zatem odpowiednio zmienić dyrektywę 2006/112/WE,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DYREKTYWĘ:

Artykuł 1

W dyrektywie 2006/112/WE wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 199a ust. 1 formuła wprowadzająca otrzymuje brzmienie:

„Państwa członkowskie mogą postanowić, do dnia 30 czerwca 2022 r., że osobą zobowiązaną do zapłaty VAT jest podatnik, na rzecz którego wykonywana jest dowolna usługa lub dostarczany dowolny towar spośród poniżej wymienionych:”;

2) art. 199b otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 199b

1. Państwo członkowskie może, w przypadkach szczególnie pilnej potrzeby i zgodnie z ust. 2 i 3, wyznaczyć odbiorcę jako osobę zobowiązaną do zapłaty VAT z tytułu określonego rodzaju dostawy towarów i świadczenia usług w drodze odstępstwa od art. 193, jako szczególny środek w ramach mechanizmu szybkiego reagowania w celu zwalczania nagłych i znaczących oszustw, które mogłyby prowadzić do znacznych i nieodwracalnych strat finansowych.

Szczególny środek w ramach mechanizmu szybkiego reagowania podlega odpowiednim środkom kontroli ze strony danego państwa członkowskiego w odniesieniu do podatników dostarczających towary lub świadczących usługi, do których stosuje się dany środek; środek ten obowiązuje nie dłużej niż dziewięć miesięcy.

2. Państwo członkowskie, które zamierza wprowadzić szczególny środek w ramach mechanizmu szybkiego reagowania przewidziany w ust. 1, przesyła Komisji powiadomienie, wykorzystując standardowy formularz ustanowiony zgodnie z ust. 4, i przesyła je jednocześnie pozostałym państwom członkowskim. Państwo członkowskie przekazuje Komisji informacje wskazujące sektor, którego dotyczy problem oszustw, rodzaj i cechy oszustwa, uzasadnienie szczególnie pilnej potrzeby, nagły i znaczący charakter oszustwa oraz jego skutki w postaci znacznych i nieodwracalnych strat finansowych. Jeżeli Komisja uzna, że nie posiada wszystkich niezbędnych informacji, kontaktuje się z zainteresowanym państwem członkowskim w terminie dwóch tygodni od daty otrzymania powiadomienia i precyzuje, jakie dodatkowe informacje są wymagane. Wszelkie dodatkowe informacje przekazane Komisji przez zainteresowane państwo członkowskie są równocześnie przysyłane pozostałym państwom członkowskim. Jeżeli przekazane dodatkowe informacje są niewystarczające, Komisja powiadamia o tym zainteresowane państwo członkowskie w terminie jednego tygodnia.

Państwo członkowskie, które zamierza wprowadzić szczególny środek w ramach mechanizmu szybkiego reagowania przewidziany w ust. 1 niniejszego artykułu, równocześnie kieruje również do Komisji wniosek z zastosowaniem procedury ustanowionej w art. 395 ust. 2 i 3.

W przypadkach szczególnie pilnej potrzeby określonych w ust. 1 niniejszego artykułu procedurę ustanowioną w art. 395 ust. 2 i 3 należy zakończyć w ciągu sześciu miesięcy od dnia otrzymania wniosku przez Komisję.

3. Kiedy Komisja posiada wszystkie informacje, które uzna za niezbędne do rozpatrzenia powiadomienia, o którym mowa w ust. 2 akapit pierwszy, powiadamia o tym państwa członkowskie. Jeśli sprzeciwia się danemu szczególnemu środkowi w ramach mechanizmu szybkiego reagowania, w terminie jednego miesiąca od otrzymania powiadomienia sporządza negatywną opinię i informuje o tym zainteresowane państwo członkowskie i Komitet ds. VAT. Jeśli Komisja nie sprzeciwia się danemu środkowi szczególnemu, w tym samym terminie przekazuje zainteresowanemu państwu członkowskiemu i Komitetowi ds. VAT pisemne potwierdzenie. To państwo członkowskie może przyjąć szczególny środek w ramach mechanizmu szybkiego reagowania od dnia otrzymania potwierdzenia. Rozpatrując powiadomienie, Komisja uwzględnia wszelkie przekazane jej pisemne opinie innych państw członkowskich.
4. Komisja przyjmuje akt wykonawczy ustanawiający standardowy formularz dotyczący przedkładania powiadomienia o szczególnym środku w ramach mechanizmu szybkiego reagowania, o którym mowa w ust. 2, oraz informacji, o których mowa w ust. 2 akapit pierwszy. Przedmiotowy akt wykonawczy przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w ust. 5.
5. W przypadku odesłania do niniejszego ustępu zastosowanie ma art. 5 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 182/2011(*), a komitetem do tego celu jest komitet utworzony na mocy art. 58 rozporządzenia Rady (UE) nr 904/2010(**).

6. Szczególny środek w ramach mechanizmu szybkiego reagowania, o którym mowa w ust. 1, stosuje się do dnia 30 czerwca 2022 r.

-
- (*) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 182/2011 z dnia 16 lutego 2011 r. ustanawiające przepisy i zasady ogólne dotyczące trybu kontroli przez państwa członkowskie wykonywania uprawnień wykonawczych przez Komisję (Dz.U. L 55 z 28.2.2011, s. 13).
- (**) Rozporządzenie Rady (UE) nr 904/2010 z dnia 7 października 2010 r. w sprawie współpracy administracyjnej oraz zwalczania oszustw w dziedzinie podatku od wartości dodanej (Dz.U. L 268 z 12.10.2010, s. 1).”;

- 3) w art. 395 uchyla się ust. 5.

Artykuł 2

Niniejsza dyrektywa wchodzi w życie dwudziestego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Artykuł 3

Niniejsza dyrektywa skierowana jest do państw członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia [...] r.

*W imieniu Rady
Przewodniczący*
